

Jouluyö tunturissa

Sävellys: Eero Hulkko

Sanat: Sirkka Aalto

Jouluyö tunturissa

Miehet ylhäällä tunturissa
Porotokkaansa paimentaa,
Kotavaatetta kiskova tuuli
Yli kerojen vaeltaa.

Lapin kaamoksen pimeä kämmen
Painaa tunturit hämärään.
Kodan nuotion äärellä viipyy
Joku yksin ja mietteissään.

Ajatuksensa kulkevat taaskin
Yli jänkien lumisten
Kylän laidalle pienoiseen pirttiin
Luokse vaimon ja vanhusten.

Jouni tahtoisii jouluyönä
Olla lähellä rakkaintaan,
Mutta vierelle nuotiolla
Huoli asettui istumaan.

Porot liikkuvat verkallensa
Yössä rinnettä tunturin.
Joulurauhanko tuntien poissa
Pysyy vaaniva ahmakin.

Ääni kajea kaikuu kauas,
Vasa keväinen äännähtää,
Nuoren vaatimen kaulassa kello
Juhlasoittona helkähtää.

Hämyn keskellä suihkivat sukset
Nousten likelle paljakkaa.
Pojan hahmossa enkeli tuoko
Tänne jouluista sanomaa?

"Lapsi syntynyt Maaritille,
poika annettu pienoinen!"
Huoli väistyy jo nuotion luota
kurun varjoihin liukuen.

"Poika syntynyt Maaritille!"
kertoo paimenet toisilleen.
Isä hymyten poskeltansa
Pyyhkii kirkkaimman kyöneleen.

Joulun tähdestä lempeä tuike

Hohtaa hangilla tunturin.
Sama Jumalan kirkkaus loisti
Kerran oljille seimenkin.

PIENI JOULULAULU

1. Jo-pa joutui joulu meille, suuri juh-lä jö-kai-sen
o-dot-ta-va[n] sy-dä-men, kaa-mok-ses-sa kul-ke-neil-le
aa-mu koit-ti jäl-keen yön ta-kaa tal-ven täh-ti-vyön.